

॥ २३ ॥ २४ ॥ अग्निघ्नोनाधृष्टधुम्नवदग्निरेवघ्नोन्नयोनिर्येषति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ क्षन्तारःक्षमिणः सत्रीभूताभूतानामाच्छादनवद्रक्षकाः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
 गौतमउवाच सुपुष्पितं किं नरराज जुष्टं प्रियं वनं नंदनं नारदस्य ॥ गंधर्वाणामप्सरसां च शश्वत्तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ॥ २३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच
 त्यगीते कुशलाजनाः सदा त्वया च मानाः सहिताश्चरन्ति ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगता धृतराष्ट्रो न तत्र ॥ २४ ॥ गौतम उवाच यत्रोत्तराः कुरवो भान्ति
 रम्या देवैः सार्धं मोदमानान रेंद्र ॥ यत्राग्नि यौनाश्च वसंतिलोका अब्योनयः पर्वत योनयश्च ॥ २५ ॥ यत्र शक्रो वर्षति सर्वकामान्यत्र स्त्रियः कामचारा भवन्ति ॥
 यत्र चेष्यानास्ति नारी नराणां तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ॥ २६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ये सर्वभूतेषु निवृत्तकामा अमांसादान्यस्तदं डाश्चरन्ति ॥ न हि संति स्थावरं जंग
 मं च भूतानां ये सर्वभूतात्मभूताः ॥ २७ ॥ निराशिषो निर्ममावीतरागालाभालाभेतुल्यनिंदाप्रशंसाः ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगता धृतराष्ट्रो न तत्र ॥ २८ ॥
 गौतम उवाच ततो परे भांतिलोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधाविरजावीतशोकाः ॥ सोमस्य राज्ञः स दने महात्मनस्तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ॥ २९ ॥ धृतरा
 ष्ट्र उवाच ये दानशीलान् प्रतिगृह्णते सदानचाप्यर्थंश्चाददते परेश्वरः ॥ येषामेदं यमहते नास्ति किंचित्सर्वातिथ्याः सुप्रसादाजनाश्च ॥ ३० ॥ ये क्षन्तारो नाभि
 जल्पन्ति चान्यान्सत्रीभूताः सततं पुण्यशीलाः ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगता धृतराष्ट्रो न तत्र ॥ ३१ ॥ गौतम उवाच ततो परे भांतिलोकाः सना
 तना विरजसो वितमस्का विशोकाः ॥ आदित्यदेवस्य पदं महात्मनस्तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ॥ ३२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच स्वाध्यायशीला गुरुश्रुश्रूषणेरता
 स्तपस्विनः सुव्रताः सत्यसंधाः ॥ आचार्याणामप्रतिकूलभाषिणो नित्योत्थिता गुरुकर्मस्वचोद्याः ॥ ३३ ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे विशुद्धानां भावितो वा
 ग्यतानां ॥ सत्ये स्थितानां वेदविदां महात्मनां परंगता धृतराष्ट्रो न तत्र ॥ ३४ ॥ गौतम उवाच ततो परे भांतिलोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधाविरजा विशो
 काः ॥ वरुणस्य राज्ञः स दने महात्मनस्तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ॥ ३५ ॥ धृतराष्ट्र उवाच चातुर्मास्यैर्ये यजते जनाः सदा तथेष्टीनां दशशतं प्राप्नुवन्ति ॥ ये चाग्नि
 होत्रं जुहुति श्रद्धयाना यथा मायं त्रीणि वर्षाणि विप्राः ॥ ३६ ॥ सुधारिणां धर्मसुरे महात्मनां यथोदिते वर्त्मनि सुस्थितानां ॥ धर्मत्माना मुद्दहतां गतितां परंगता धृतरा
 ष्ट्रो न तत्र ॥ ३७ ॥ गौतम उवाच इंद्रस्य लोका विरजा विशोका दुरन्वयाः कांक्षिता मानवानां ॥ तस्याहं ते भवने भूरि ते जसो राजन्निमं हस्तिनं यातयिष्ये ॥ ३८ ॥
 ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ धर्मएव सुरः क्षुरस्तत्र सुष्ठु आत्मा संधारयति सुधारिणस्तेषां धर्मधुरे इत्यपि पाठः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥